

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אף מרים בנשיקה מתה, אתיא שם שם ממישה. ומפני מה לא נאמר בה על פי ה' - מפני שגנאי הדבר לאומרו.	ואמר רבי אלעזר:														◊
למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה - לומר לך: מה פרה אדומה מכפרת - אף מיתתן של צדיקים מכפרת.	רבי אמי:														◊
למה נסמכה מיתת אהרן לבגדי כהונה? - מה בגדי כהונה מכפרין - אף מיתתן של צדיקים מכפרת.	רבי אלעזר:														◊
מת פתאום - זו היא מיתה חטופה	תנו רבנן:														◊
חלה יום אחד ומת - זו היא מיתה דחופה.	[ת"ק]														◊
זו היא מיתה מגפה, שנאמר (יהזקאל כ"ד) בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה וכתבי (יהזקאל כ"ד) ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב.	רבי חנניא בן גמליאל:														◊
שני ימים ומת - זו היא מיתה דחוייה															◊
שלשה - גערה															◊
ארבעה - נזיפה															◊
חמשה - זו היא מיתת כל אדם.															◊
מאי קרא? - (דברים ל"א) הן קרבו ימך למות, הן - חד, קרבו - תרי, ימים - תרי, הא חמשה. הן חד - שכן בלשון יוני קורין לאחת הן.	רבי חנין:														◊
מת בחמשים שנה - זו היא מיתת כרת															◊
חמשים ושנים שנה - זו היא מיתתו של שמואל הרמתי															◊
ששים - זו היא מיתה בידי שמים.															◊
מאי קרא - דכתיב (איוב ה') תבוא בכלח אל-ייקבר, בכלח בגימטריא שיתין הוו.	מר זוטרא:														◊
שבעים - שיבה															◊
שמונים - גבורות, דכתיב (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה.															◊
מחמשים ועד ששים שנה - זו היא מיתת כרת. והאי דלא חשיב להו - משום כבודו של שמואל הרמתי.	רבה:														◊
רב יוסף, כי הוה בר שיתין עבד להו יומא טבא לרבנן. אמר: נפקי לי מכרת.	[רב יוסף]														◊
נדי דנפק ליה מר מכרת דשני, מכרת דיומי מי נפיק מר?	אמר ליה אבוי:														◊
נקוט לך מיהא פלגא בידך.	אמר ליה: [רב יוסף]														◊
רב הונא נח נפשיה פתאום, הוו קא דייגי רבנן.															◊
לא שנו אלא שלא הגיע לגבורות, אבל הגיע לגבורות - זו היא מיתה נשיקה.	תנא להו זוגא דמהדייב:														◊
חיי, בני זמווני, לא בזכותא תליא מילתא, אלא במזלא תליא מילתא. דהא רבה ורב חסדא תרווייהו רבנן צדיקי הוו, מר מצלי ואתי מיטרא, ומר מצלי ואתי מיטרא. רב חסדא היה תשעין ותרתין שנין - רבה היה ארבעין, בי רב חסדא - שיתין הלולי, בי רבה - שיתין תיכלי. בי רב חסדא - סמידא לכלבי ולא מתבעי, בי רבה - נהמא דשערי לאינשי, ולא משתכת.	רבא:														◊
הני תלת מילי בעאי קמי שמיא, תרתי יהבו לי, חדא לא יהבו לי חוכמתייה דרב הונא ועותריה דרב חסדא - ויהבו לי, ענותנותיה דרבה בר רב הונא - לא יהבו לי.	ואמר רבא:														◊
רב שעורים אחוה דרבא הוה יתיב קמיה דרבא, חזייה דהוה קא מנמנמ.															◊
לימא ליה מר דלא לצערן	אמר ליה: [רבא]														◊
מר לאו שושביניה הוא?	אמר ליה: [רב שעורים]														◊
כיון דאימסר מזלא - לא אשגח בי.	אמר ליה: [רבא]														◊
ליתחזי לי מר.	אמר ליה: [רב שעורים]														◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איתחזי ליה.	[רבא]												כה.
הוה ליה למר צערא?	אמר ליה: [רב שעורים]												כה.
כי ריבדא דכוסילתא.	אמר ליה: [רבא]												כה.
רבא הוה יתיב קמיה דרב נחמן, חזייה דקא מנמנמ.													כה.
לימא ליה מר דלא לצערן.	אמר ליה: [רב נחמן]												כה.
מר לאו אדם חשוב הוא?	אמר ליה: [רבא]												כה.
מאן חשיב, מאן ספין, מאן רקיע?	אמר ליה: [רב נחמן]												כה.
ליתחזי לי מר.	אמר ליה: [רבא]												כה.
איתחזי ליה.	[רב נחמן]												כה.
אמר ליה: הוה ליה למר צערא?	אמר ליה: [רבא]												כה.
כמישחל בניתא מחלבא. ואי אמר לי הקדוש ברוך הוא זיל בההוא עלמא כד הוית - לא בעינא, דנפיש ביעתותיה.	אמר ליה:												כה.
רבי אלעזר הוה קאכיל תרומה, איתחזי ליה. אמר ליה: תרומה קא אכילנא, ולא קודש איקר? חלפא ליה שעתא.	[רבי אלעזר]												כה.
רב ששת איתחזי ליה בשוקא, אמר ליה: בשוקא כבהמה? איתא לגבי ביתא.	[רב ששת]												כה.
רב אשי איתחזי ליה בשוקא, אמר ליה: איתרח לי תלתין יומין, ואהדרי לתלמודאי. דאמריתו: אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו. ביום תלתין אתא, אמר ליה: מאי כולי האי? - קא דחקא רגליה דבר נתן, ואין מלכות נוגעת בחבירתה אפילו כמלא נימא.	[רב אשי]												כה.
רב חסדא לא הוה יכיל ליה, דלא הוה שתיק פומיה מגירסא. סליק יתיב בארזא דבי רב, פקע ארזא ושתיק ויכיל ליה.	[רב חסדא]												כה.
רבי חייא לא הוה מצי למיקרבא ליה, יומא חד אידמי ליה כעניא, אתא טריף אבבא, אמר ליה: אפיק לי ריפתא. אפיקו ליה. אמר ליה: ולא קא מרחם מר אעניא? אההוא גברא אמאי לא קא מרחם מר? גלי ליה, אחזי ליה שוטא דנורא, אמצי ליה נפשיה.	[רבי חייא]												כה.
נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות.	[ת"ק]												כה:
הסמוכות למטה מטפחות.	רבי ישמעאל:												כה:
בראשי חדשים, בחנוכה ובפורים - מענות ומטפחות, בזה וזה - לא מקוננות.													כה:
נקבר המת - לא מענות ולא מטפחות.													כה:
איזהו עינוי - שכולן עונות כאחד, קינה - שאחת מדברת וכולן עונות אחריה, שנאמר (ירמיהו ט') ולמדנה בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה.													כה:
אבל לעתיד לבא הוא אומר (ישעיהו כ"ה) בלע המות לנצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים וגו'.													כה:
מאי אמרן?													כה:
ויי לאולא, ויי לחבילא.	רב:												כה:
נשי דשכנציב אמרן הכי: ויי לאולא, ויי לחבילא.	רבא:												כה:
נשי דשכנציב אמרן: גוד גרמא מככא, ונמטי מיא לאנטיכי.	רבא:												כה:
נשי דשכנציב אמרן: עטוף וכסו טורי, דבר רמי ובר רברבי הוא.	רבא:												כה:
נשי דשכנציב אמרן: שיילו אצטלא דמלתא לבר חורין דשלימו זוודיה.	רבא:												כה:
נשי דשכנציב אמרן: רהיט ונפיל אמעברא, ויזפתא יזוף.	רבא:												כה:
נשי דשכנציב אמרן: אחנא תגרי אובוגי מיבדקו.	רבא:												כה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נשי דשכנציב אמרן: מותא כי מותא, ומרעין - חיבוליא.	רבא:										■	◇
(קהלת ז) טוב ללכת אל בית אבל וגו' עד והחי יתן אל לבו דברים של מיתה, דיספד - יספדוניה, דיקבר - יקברוניה, דיטען - יטענוניה, דיול - ידלוניה.	תניא, היה רבי מאיר אומר:										■	◇
דלא ידל - ידלוניה, דכתיב (משלי כ"ה) כי טוב אמר לך עלה הנה וגו'.	איכא דאמרי:										■	◇
כשמתו בניו של רבי ישמעאל נכנסו ארבעה זקנים לנחמו: רבי טרפון, ורבי יוסי הגלילי, ורבי אלעזר בן עזריה, ורבי עקיבא.	תנו רבנן:										○	◇
דעו שחכם גדול הוא, ובקי באגדות, אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו.	אמר להם רבי טרפון:										○	■
ואני אחרון.	רבי עקיבא:										○	■
רבו עונותיו, תכפוהו אבליו, הטריח רבותיו פעם ראשונה ושניה.	פתח רבי ישמעאל ואמר:										■	◇
(ויקרא ז') ואחזיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה, והלא דברים קל וחומר: ומה נדב ואביהווא שלא עשו אלא מצוה אחת, דכתיב (ויקרא ט') ויקרבו בני אהרן את הדם אליו - כך, בניו של רבי ישמעאל - על אחת כמה וכמה.	נענה רבי טרפון ואמר:										■	◇
(מלכים א' י"ד) וספדו לו כל ישראל וקברו אתו, והלא דברים קל וחומר: ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב, דכתיב ביה (מלכים א' י"ד) יען נמצא בו דבר טוב - כך, בניו של רבי ישמעאל - על אחת כמה וכמה.	נענה רבי יוסי הגלילי ואמר:										■	◇
מאי דבר טוב?											^	■
שביטל משמרתו ועלה לרגל	חד: [רבי זירא/רבי חיננא בר פפא]										!	■
שביטל פרדסאות שהושיב ירבעם אביו על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל.	חד: [רבי זירא/רבי חיננא בר פפא]										!	■
(ירמיהו ל"ח) בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים הראשונים [אשר היו לפניך בן] ישרפו לך, והלא דברים קל וחומר: ומה צדקיהו מלך יהודה, שלא עשה אלא מצוה אחת, שהעלה ירמיה מן הטיט - כך, בניו של רבי ישמעאל - על אחת כמה וכמה.	נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר:										■	◇
(זכריה י"ב) ביום ההוא יגדל המספד בירושלים כמספד הדרמון בבקעת מגדון.	נענה רבי עקיבא ואמר:										■	◇
אלמלא תרגומיה דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר: בעידנא ההוא יסגי מספדא בירושלים כמספדא דאחאב בר עמרי דקטל יתיה הדרמון בר טבריימון, וכמספד דיאשיה בר אמון דקטל יתיה פרעה הגירא בבקעת מגידו	ואמר רב יוסף:										■	◇
והלא דברים קל וחומר: ומה אחאב מלך ישראל, שלא עשה אלא דבר אחד טוב, דכתיב (מלכים א' כ"ב) והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם - כך, בניו של רבי ישמעאל - על אחת כמה וכמה.											■	◇
כתיב ביה בצדקיהו בשלום תמות וכתיב (ירמיהו ל"ט) ואת עיני צדקיהו עורך	רבא לרבה בר מרי:										‡	◇
שמת נבוכדנאצר בימיו.	אמר ליה: [רבה בר מרי] הכי אמר רבי יוחנן:										!	◇
כתיב ביה ביאשיהו (מלכים ב' כ') לכן הנני אסיפך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום וכתיב (דברי הימים ב' ל"ה) וירו היריים למלך יאשיהו	רבא לרבה בר מרי:										‡	◇
שעשאוהו ככברה	ואמר רב יהודה אמר רב:										‡	■
שלא חרב בית המקדש בימיו.	אמר ליה: [רבה בר מרי] הכי אמר רבי יוחנן:										!	◇
אין מנחמין רשאין לומר דבר עד שיפתח אבל, שנאמר (איוב ג') אחרי כן פתח איוב את פיהו והדר ויען אליפו התימני.	רבי יוחנן:										■	◇
מנין לאבל שמיסב בראש - שנאמר (איוב כ"ט) אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם.	רבי אבהו:										■	◇
ינחם אחרני משמע											‡	■
ינחם כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!	■
מהכא: (עמוס ו') וסר מרוח סרוחים, מרוח - נעשה שר לסרוחים.	מר זוטרא:										■	◇
מנין לחתן שמיסב בראש - שנאמר (ישעיהו ס"א) כחתן יכהן פאר, מה כהן בראש - אף חתן בראש.	רבי חמא בר חנינא:										■	◇
וכהן גופיה מנלן?											‡	■
(ויקרא כ"א) וקדשתו - לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.	דתנא דבי רבי ישמעאל:										!	■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
מקרא-key:	
מועד קטן-ואלו מגלחין	
מימרא	מאן דאמר
קשה יציאת נשמה מן הגוף כציפורי בפי הוושט.	רבי חנינא:

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
								♦		
										כה: